

fordi vi fik skabt nogle kommuner, som havde en størrelse, så de var i stand til at løse opgaver decentralt i et meget stort omfang.

Havde man ikke fået kommunesammenlægningen dengang, havde det næppe været muligt med den sognestørrelse, der var på det tidspunkt før 1970 – for at give et eksempel på, at en vis centralisering faktisk kan gavne decentralisering. Men det er den afvejning, vi så hele tiden skal være meget opmærksomme på.

Endelig vil jeg sige, at regeringen naturligvis også følger op på den beslutning, som blev truffet af Folketinget som afslutning på forhandlingerne af forespørgsel nr. F 40 den 23. marts i år, om »ved beslutninger om placering af nye og nedlæggelse af eksisterende statslige arbejdspladser og institutioner at prioritere hensynet til en ligelig regional udvikling i Danmark højt og således tage hensyn til de egne af landet, hvor den økonomiske udvikling ligger under gennemsnittet«, og endvidere »inden udgangen af indeværende år at udarbejde og fremlægge en analyse af mulighederne for udflytning af eksisterende statslige institutioner og arbejdspladser fra hovedstadsområdet til den øvrige del af landet«, samt »på baggrund af analysen (...) at fremlægge konkrete planer om udflytning af et antal eksisterende statslige arbejdspladser med henblik på at styrke udviklingen i de dele af landet, hvor udviklingen er svagest.«

Men også her vil jeg sige, at det jo er vigtigt at holde fast i, at det interessante er antallet af arbejdspladser i de enkelte områder, og at der jo også nogle gange er sket en næsten teknisk forskydnings fra en statslig arbejdsplads til en amtskommunal eller kommunal arbejdsplads. Man kunne jo tale om særforsogets udlægning i 1980, hvor det jo netop var statslige arbejdspladser, der blev transformeret til amtskommunale arbejdspladser, men de var der jo lige godt alligevel.

Derfor mener jeg, at det er vigtigt hele tiden at se resultaterne af den vedtagelse, når vi får sat det på papir, i denne her sammenhæng, hvor man også netop kan sige, at det lokale selvstyre, det decentrale styre, vi har, jo betyder, at en betydelig andel af væksten i offentlige arbejdspladser netop er sket decentralt, fordi det jo netop er kommunale og amtslige arbejdspladser.

Endelig kan man sige, at det også er meget vigtigt, at man har en ordentlig blanding af både private og offentlige arbejdspladser for at skabe et så robust og holdbart grundlag for beskæftigelsen som muligt.

Jeg mener, at der foregår mange ting, og jeg mener, at man har lov til at være optimistisk, når det drejer sig om, at det selv i et moderne, højteknologisk samfund, hvor vi jo ellers har været vant til at se det forbundet med en centralisering, så alligevel vil være muligt for os ved en meget bevidst politisk indsats, og fordi befolkningen ønsker det, at skubbe til og udvikle en mere ligelig udvikling i hele Danmark.

Jeg synes selv, det er en meget positiv vedtagelse, og jeg glæder mig meget til at arbejde videre med at virkeliggøre den.

Forhandling

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak for en rigtig god tale. Jeg er ikke helt enig i alle detaljer, men jeg synes virkelig, at der er sket fremskridt, siden vi startede denne her debat for godt et par år siden, det må jeg sige.

Jeg er ikke enig i ministerens udsagn om, at den regionale udvikling går i den rigtige retning. Det tror jeg bestemt ikke den gør endnu. Men det er væsentligt, at forståelsen for den regionale udvikling går i den rigtige retning, og det gør den, det er bestemt rigtigt. Det er ikke rigtigt, at den regionale udvikling går i den rigtige retning endnu, det er desværre ikke rigtigt. Den går desværre i den forkerte retning.

Men fordi vi har fået det sat på dagsordenen og vi har fået de debatter her og med det meget kvalificerede og forstående indlæg fra ministerens side her, er jeg absolut fortrøstningsfuld.

Så var det en nydelse at høre den dér smukke tekst, der blev læst op fra vores vedtagelse fra den 23. marts 2001. Den var jo særdeles velformuleret, så det var da dejligt at genhøre den udmærkede tekst.

Ja, der er sket rigtig meget, siden vi havde den første debat her for godt 2 år siden. Dengang anerkendte statsministeren, som vi stillede forespørgslen til, slet ikke problemet. Ja, jeg tror faktisk ikke rigtig han havde forstået – men nu har statsministeren jo også mange ting at tage sig af – hvad forespørgslen drejede sig om. Han snakkede lidt om landdistrikter.

Indenrigsministeren havde lidt mere forståelse for det, men det var heller ikke en god tale. Men det var også en anden indenrigsminister dengang, så der er jo sket forandringer på flere områder, kan man sige. Der er bestemt sket forandringer.